

krævede, saa længe det stod som Oppositionsparti. Da lød det Gang efter Gang fra denne Talerstol til den da siddende Regering: Skaf Arbejde, skaf Beskæftigelse til de arbejdsløse, thi Arbejdsløshedsunderstøttelsen er af det onde. Det var sande Ord, der blev sagt den Gang, at man skulde skaffe Arbejde, og jeg maa i højeste Grad beklage, at den Regering, der kom til Magten blandt andet paa dette Program, saa fuldstændigt har givet op i denne Sag. Arbejdsløsheden er større end nogen Sinde tidligere. Den højtærede Indenrigsminister ryster paa Hovedet; men i den korte Tid, den højtærede Minister har haft den Ære at være Minister, har han jo ikke magtet at sætte noget Arbejde i Gang. Arbejdsløsheden er større end nogen Sinde før, og Boligspørgsmaalet er lige saa vanskeligt nu, som det har været i de foregaaende Aar. Det er antydet, at den Arbejdsløshedslov, der nu skal komme, skal være af en anden Art end den tidligere. Det var nemlig ogsaa et af de Løfter, Venstre gav Vælgerne ved Aprilvalget i Fjor, at man skulde bort fra denne meningsløse Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen lyste i Aftes efter de brudte Løfter. Her er et af disse Løfter, her er et af de Spørgsmaal, Venstre gik til Valg paa i 1920. Efter i mere end et Aar at have udsaaet den største Mistænksomhed mod Arbejdsløsheds-kasserne, erklærede Venstre, at naar blot de kom til, skulde denne ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse bortfalde, den ordinære Understøttelse var tilstrækkelig! Venstre kunde selvfølgelig ikke holde det Løfte. Venstre maatte sidste Efteraar — meget mod sin Villie, men tvunget af Omstændighederne — gaa med til at gennemføre en Lov, som dog gav de arbejdsløse nogen Understøttelse. Det bebrejder jeg ikke Venstre — jeg bebrejder derimod Venstre, at den Lov ikke var saa god, som den skulde være —, men det var ikke paa det Grundlag, Venstre erobrede Magten i 1920. Hvorledes det Forslag om Arbejdsløshedsunderstøttelse, vi nu kan vente, vil komme til at se ud, ved vi ikke, og jeg skal derfor heller ikke beskæftige mig med dette Spørgsmaal i Dag, men kun sige, at det bliver nødvendigt at faa en Lov, som sikrer de arbejdsløse en ordentlig Understøttelse.

Men vi er jo enige om, Venstre og Socialdemokrater og sikkert alle Partier i denne Sal, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen kun er en Nødhjælp, og at det afgø-

rende for os maa være at søge at faa Beskæftigelse til de Folk, der er arbejdsløse. Boligbyggeriet maa fremmes, og jeg giver ganske det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, der i Gaar talte, min Tilslutning, naar han sagde, at de Boligforhold, der er herskende her i Landet for Tiden, er frygtelige, og de Værdier, der gaar tabt paa Grund af Boligmangelen, er overordentlig store. Det er da ogsaa mit Haab, at det ærede Medlem, som jo er et indflydelsesrigt Medlem indenfor sit Parti, nu for Alvor vil være med til at ruske Venstre op, saaledes at Venstre gør noget for at skabe bedre Boligforhold. Det skulde vel ikke være saaledes, som den højtærede Landbrugsminister udtalte i Fjor paa et Møde, at naar Staten forsøger at sætte Hjulene i Gang, gaar det hele i Staa. Det kan jo forklare, hvorfor Regeringen hidtil har staaet saa ligegyldig, den har lyttet til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, men det maatte dog være muligt for denne stærke Regering at faa Hjulene og det hele til at gaa. Det forekommer mig dog, at Staten ikke har gjort noget alvorligt for at fremme Boligbyggeriet. Man henviser til det Tilskud, der fra Statens Side er givet til Kommunerne og Boligforeningerne, og det maa erkendes, at det har været en Hjælp for disse, men det har ikke været nok til at afskaffe den Boligmangel, som er til Stede. Paa det Finanslovsforslag, der her foreligger, er der af Trafikministeren opført 1½ Mill. Kr. til Opførelse af Tjenesteboliger. 1½ Mill. Kr.! Hvad betyder det, naar vi mangler over 10 000 Lejligheder her i Landet? 1½ Mill. Kr. vil betyde, at der kan opføres mellem 150 og 200 Lejligheder. Det kan blive to til hver Købstad, hvis man fordeler dem til Købstæderne alene, men saa vidt jeg kan skønne efter Forslaget, er Tanken nærmest den, at disse Tjenestemandsboliger skal ligge ude i Landkommunerne, fordi Landkommunerne hidtil ikke har gjort noget for at afhjælpe Boligmangelen. Men selv om man fordelte dette Beløb udelukkende blandt Købstæderne og strøg København, lod København klare sig selv, kunde det kun blive et Par Lejligheder til hver Købstad. Det betyder jo ikke noget: det bidrager ikke noget alvorligt til at afhjælpe Boligmangelen; det bidrager ikke noget alvorligt til at sætte Boligbyggeriet i Gang; Jeg henstiller til det ærede Medlem og til Venstres Regering og alle Venstres Medlemmer at overveje Spørgsmaalet om at bevilge 50 Mill. Kr. fra Statens Side til